

POWIETRZNIK (3) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne (tak w powietrze).*

[*sg N* powietrznik.] ◇ [*pl N* powietrzniki (3). ◇ [*I* powietrznik(a)mi.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Ruchome urządzenie wykonane z blachy, umieszczane na dachach domów i szczytach wież, obracane podmuchami powietrza i wskazujące kierunek wiatru (zazwyczaj w kształcie chorągiewki lub koguta); petalum, pinna, triton Cn (2) : ony piękne wieże/ Miłternie rozładzone/ iedną drugiey ftrzeże. Ná galkách pozłóciŕtych fkrzypią powietrzniki/ By więc wierę miał fłuchać ofobney muzyki. RejWiz 64; Bo nie pomoże fzkápie pozłóciŕta vzdá/ áni złemu mieczowi nowe pochwy/ áni fprochniałemu domowi ftrzypiące powietrzniki/ przedię zówždy złe złym być muŕi/ á dobre dobrym. RejZwierc 135v; [a nad komórkami wywiedziony wysoko wieżki z powietrznikami, pobite ochędoźnie klinćami dębowemi. LustrPom 208].*

2. *Skrzydło wiatraka (1) :*

W porównaniu (1): [Jeden z żeglarzy] Powiádał teź iż widźieli taką rybę wielką/ iż przewyższála wielkoŕciá ich okręty/ ktorá było widáć nád wodá wyŕoko/ máiac pławy iáko v wietrznego młyná powietrzniki BielKron 452v.

*** [*Bez wystarczającego kontekstu: pinna powietrznik WokabulŁacPol 280.*]

Synonimy: 1. kurek, wietrznik.

MFr